

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 24. apríla 2012 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duřu v trestnej veci proti obvinenému **K. K.**, pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2011, sp. zn. 1 To 10/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **K. K. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 27. októbra 2010, sp. zn. 2 T 44/2010, bol obvinený **K. K.** uznaný vinným zo zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 10,30 hod. dňa 09.06.2009 v B. na starej V. v areáli spol. A., a.s. fyzicky napadol poškodeného **K. Č.**, nar. X. tak, že do neho sotil a následne ho silno udrel päťou do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem, čím poškodenému **K. Č.** spôsobil zranenia podľa znaleckého posudku zlomeninu spodiny lebečnej, zakrvácanie pod tvrdú a mäkkú blanu mozgu, pomliaždenie mozgu, zakrvácanie do komôr mozgu a druhotné zakrvácanie do tkaniva do pravých spodinových uzlín a varlovho mosta mozgu, ako následok tupého úrazu hlavy, ktorým dňa 12.06.2009 v čase o 06,23 h vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou L. Dérera v B., podľahol.

Okresný súd za to obvinenému **K. K.** uložil podľa § 148 ods. 2 Tr. zákona, s poukazom na § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov a 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre výkon uloženého trestu ho zaradil do Ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT 179/2009 zo dňa 19.06.2009.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodeným M. Č., nar. X., trvalé bytom M., P., M., B. Č., nar. X., trvalé bytom G. P., P., M., T. Š., nar. X., trvalé bytom M., P., M.. vo výške 2125 €.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obvinený, ktoré neskôr prostredníctvom svojho obhajcu aj odôvodnil. Žiadal, aby krajský súd ho spod obžaloby oslobodil, pretože poškodeného udrel v sebaobrane a okrem toho v osobe poškodeného išlo o človeka pôsobiaceho mladším dojmom, teda ani kvalifikácia skutku prvostupňovým súdom podľa § 148 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. nie je namieste.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 23. februára 2011, sp. zn. 1 To 10/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom právnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Uviedol, že poškodeného udrel len v sebaobrane, čo dosvedčujú aj svedkovia, R. a K. t.j., že K. Č. mal pri konflikte s ním so sebou lopatu. Pokiaľ tohto udrel, bolo to len preto, že odvracal jeho útok a teda konal v nutnej obrane. Vzhľadom k tomu konajúce súdu mali aplikovať ustanovenie § 25 Tr. zák.

Súdy nepostupovali dôsledne v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., keď prihliadali len na dôkazy svedčiace v jeho neprospech a nevyhodnotili ich v celom ich komplexe. Pokiaľ by boli dodržali predpísaný postup, mali dôjsť k záveru o neexistencii zavinenia spôsobiť poškodenému ublíženie na zdraví a smrť.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2011, sp. zn. 1 To 10/2011, a jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu v Bratislave III z 27. októbra 2010, sp. zn. 2 T 44/2010, a prikázal tomuto súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým po preskúmaní veci zistil, že dovolanie obvineného spĺňa všetky formálne – obsahové náležitosti; najmä, že bolo podané prostredníctvom obhajcu, uvádza konkrétne chyby, ktoré sú rozhodnutiu vytýkané a uvádza aj konkrétny – zákonný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili vo svojich rozhodnutiach súdy prvého a druhého stupňa. Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ môže byť len skutočnosť, že rozhodnutie súdov je založené na nesprávnom právnom posúdení už zisteného skutku. Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a ani meniť.

Z práve uvedeného potom vyplýva, že v rámci dovolacieho dôvodu podľa uvedeného zákonného ustanovenia nie je teda možné namietat', že skutok ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa bol zistený neúplne, či nesprávne, čo zahrňuje samozrejme aj autonómne hodnotenie dôkazov týmito súdmi podľa § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., ktoré tvorí jadro dovolacích dôvodov obvineného.

Pretože dovolací súd je povinný striktne vychádzať zo skutkového stavu ako bol zistený v priebehu doterajšieho trestného konania (je vyjadrený v skutkovej vete rozsudku) je potrebné potom konštatovať, že skutok vymedzený v rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 27. októbra 2010, sp. zn. 2 T 44/2010, (odvolací súd skutok nijako nemodifikoval) bol v súlade s Trestným zákonom správne posúdený ako zločin zabitia podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Oba konajúce súdy totiž produkované dôkazy vyhodnotili tak (čo je výlučne v ich kompetencii), že konanie obvineného nenapĺňalo znaky nutnej obrany podľa § 25 Tr. zák., pretože neodvracal priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený Trestným zákonom (základná podmienka nutnej obrany), ale zároveň jeho konanie vyhodnotili aj tak, že útok obvineného smeroval proti osobe používajúcej ochranu tzv. chránenej osoby – v tomto prípade osoby staršej ako 60 rokov, čo explicitne vyjadrili v skutkovej vete rozhodnutia a v jeho odôvodnení.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky musel konštatovať, že nebol splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto dovolanie obvineného K. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. apríla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková